

ἡ παράτασις τῆς ἡλικίας ἐν ᾗ ὁ παῖς

[illegible]

της γνώσεως και άλλαι τινες επι-
λης. Μανθάνονμε ὁπόσοι ποτε
μῦθον, καὶ ἔχω διὰ βεβαίας ἐπι-
και πίστεως οἱ θά γέννηται μετ'
τέρᾳ πρόθεσις ἐν τῇ ἀληθείᾳ γι-
καθ' ἅπαν τὸ ἔθνος.

Ἐν εἰς βεβαίον. Οὐδὲν ἔδοξε
ναται καὶ ἱστανται διαρκῶς ὀψι-
ῆ ὅπου ἱστανται αἱ γυναῖκες αἱ
Ἀπὸ τούτων ἐξηρτηνται τὰ ἴδι-
καὶ αἱ ἀφώσεως τῆς ἀποκορύφου
αἱ. Ἐν τούτῳ κείνῃ πάντα δι-
μέλλον. Ἀληθὴς παιδεία, ἥτις
ἐπάγεται ὀψιλότερον βαθμὸν ἢ
ἐξίσου καὶ πνευματικόν, πρέπει
εἶναι καθολικὴ καὶ μετὰ φρονι-
προδιαγεγραμμένη.

ΕΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Ἐκ τῶν Ἑλλήνων ὑποψηφί-
του ἐκλογικοῦ διαμερισματος Λε-
—Πάφου δὲν ἔσχον τὴν ἐπι-
καὶ δημοσιεύσασθαι τὴν πολιτικὴν
προτάσειν διότι ἡ ἐκλογὴ ὅ-
γένετο ἀνευ ψηφοφορίας, καὶ ἐκ

των ἐκείναι πλειονών του νουνομοισ-
μοῦ ἀπονομιᾶς, τὴν ἐκείνην
καὶ ταύτην παρέχει ἡθεὶς ἡ
Σύνταξις τῆς «Σαλλήγγος» προ-
σάσει τοὺς ἡθῶς νομοθετοῦντες
θεσώσι τὰς ἀρχὰς ὑφ' ἧς ἀνέλαβα
νομοθετῶν. Δέξιμα. Ἐν τῷ ὄντι
1455 φύλλων τῆς λευκοῦς ἐρημ-
νιστικῆς ἀπονομιᾶς ἐκδομένης
πρόγραμματα τοῦ κ. Ν. ΚΑ. Ἀνδρῆ-
«Ὁμολογοῦμεν ὅτι πολλοὺς κα-
ποχῶντας λόγους ἔχομεν ὅπως
ῶμεν τοῦτον ὅπως ἀναμνησθῶν
τοῦ βουλευτικῆς ἀξιώσεως, καὶ ἐκ
αὐτῆς ἀντιλήψεως ἐπεὶ ἡμεῖς
ἐκλογὴ διὰ ψηφοφορίας πᾶς ἀλλὰ
ἐξελήγετο ἀντιπρόσωπος τῶν δύο

Καὶ οὕτως ὁ μῶνς ἡ ἀπογοή-
τη μὴν ἐκ τῆς ἀναγκαστικῆς τοῦ
ἡρώδου ἀπογοήτης μεγάλῃ, διότι
ἐφραταζόμεθα ὅτι ἀνθρώπος ἀπὸ
σοῦτον χρόνον ἐκτετακὼν μετὰ
σφοδρῶς τοῦ βουλευτικῶν ἀξι-
ωφῶντος τόσον ἀπαράδεκον καὶ
νῶς κατὰ τὰ πρῶτα βήματα τῆς
σήμερον ἡμετέρας αὐτοῦ.

Τὰ περὶ πολιτικῶν μέλλοντος
νῆσου ἐκτετακόμενα εἶνε πολλὰ
καὶ τετριμμένα, εἶνε δὲ βέβαιον ὅτι
κ. νομοθετῶν μόνον διὰ βίον
μακρὰν παντὸς κινδύνου διὰ
ἀσυνήγορήσῃ πᾶσι αὐτοῦ καὶ
περὶ ἡμετέρας τῶν ἀλλοτρίων

ΑΙ Μ. ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΕΝ ΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΩ

Η Γαλλία επί του σχεδίου του Βοναπάρτου. — Αί άπειραι της Γερμανίας.

Σπουδαίον και άποκαλυπτικόν έστιν άρθρον δημοσιεύει ή έν Κ) πόλις έδιδόμενη Γερμανο-γαλλική έφημερίς «Όσμάνιερ Λύβν» περί των βλέψεων των Δυνάμεων εν τη Μεσογείω. Τό άρθρον τούτο ως προερχόμενον έν κύκλων διπλωματικών δέν προξενεί μόνον μεγίστην έντύπωση, αλλά δείκνυται από τούδε και τό όρια μέχρι των όποιών τείνουν: να φθάσωσιν οι Μ. Δυνάμεις μέσθ της Μεσογείας, ως προς τας έκει έν Άνατολή βλέψεις αυτών. Φρονούμεν έντεύθεν ότι ή άναγνώσει μετά πολλής προσοχής τούτου και οι ήμέτεροι άναγνώσται και οι έλλοι άρμόδιοι παρ' ήμιν κύκλοι οι τεταγμένοι να φρουρήσωσιν ή και άλλως να προαγάγωσι, μεσθ της πάλης τούτης τάς συμφέροντα της Έλληνικής φυλής.

Η νέα Γερμανία άρχεται τό άρθρον, ούδέποτε έσπασθή περί έδαφικής κατακτήσεως έν τη Μεσογείω. Είς τούς αγγιγούς της Μεσογείας, προτίμησιν άλλων τήν πολιτικήν της άείας φρενός. Έκ τού γεγονότος τούτου προκύπτει σαφώς ότι ή πρό τινας άποστολή τού «Πένθρος» (γερμανικού πολεμικού) εις τό Άγαδρ δέν υπήρξεν ή αίτία της σημερινής έν τη Μεσογείω έξωθήσεως των πραγμάτων. Άλλά και άν ήτο έν ύπερβολήν τω ή άποστολή τού «Πένθρος» εις τό Άγαδρ, δέν ήτο έν τούτοις ή Γερμανία έπιδόλεον εις τό να βλέψη τά συμφέροντα των Μεσογειακών Δυνάμεων άπό μάλιστα τό Άγαδρ δέν εύρεσκετόν έπ' αυτών παραλλών της Μεσογείας. Τό ζήτημα της Μεσογείας έπασπάθη μάλλον υπό της Γαλλίας ήτις έν τών παραλλών της Μεσογείας έντέλεθε ήν προς τό Φέταν άγούσαν και ή όποια διά τού παραβλεπόμενου της παρεούσης επί τήν Ίσπανίαν. Ήδη ή τρίτη δύναμις της Μεσογείας έναρτήθη επί τού παλαιού και έρρηχθί εις τήν ταχύν της Τριπολιτιδος και έντέλεθε ένκειται ό μέγας κίνδυνος. Μετά τήν πράξιν της Γαλλίας έδέν θά είνε πλέον δυνατόν ή άναγκασθή ή λύσει και άλλων τών άλλων ζητημάτων της Μεσογείας, τούτο ή όπερ σήμαίνει διά τήν Εύρώπην γενικώς άναστατάσεων. Η μόνη δέ άδύναμις ήτις θά ήδύνατο να κάμνη τήν Γαλλίαν να καταναστή τήν εύθύνην αυτής, είνε ή Γερμανία ή όποια εις ούδέν άποδέχεται έν τη Μεσογείω δι' ίδιον χρέος.

Όσοι δέ τις είνε ή έντασις τού ζητήματος της Μεσογείας. Ήμεεις θά καταβλήσωμεν τούτο χαράσσοντες επί τού γεωγραφικού χάρτου τάς πολιτικές θέσεις των διαφόρων κρατών. Και άρχομεθα από Δυσμείον.

Η Ίσπανία έχει τό φυσικόν διαφύρον να μή άνεχθή επί της Μαροκινικής αλυσίδας τούδην ένάντιον άναγνώσται ή έμμεν θά άμυνθί έντεύθεν όσον ή είνε δυνατόν υπό της σφαίρας τού έμμεν συμπεριόντων.

Ήμεν τό όποιον ώθεί τήν Γαλλίαν να έξαναλωθή τήν Μεσογείαν πολιτικήν αυτής είνε τούμην ή άκρότατος φιλοδοξία της, τό δέ ή έπιθυμία να δημιουργήσθ ηγής τούσούτον εύρείας, όστε τούσιν κατά τό δυνατόν ασφαλείς, όστε να δυνατόν έξ άλλων ή άρτέται έπ' αυτών καταπολέμησης παντός ξενικού άναγωνισμού. Διά της διακρινούσης αυτών πνευματώδους εξουσίας ό Βοναπάρτης είχε δείξη εις τήν Γαλλίαν τόν προς τήν Αίγυπτον και τας Ίνδίας δρόμον. Διείργαγε προς τούτο μακρόν μετάξ της Γαλλίας άναγνώσταιν όστις έλκε τέλος εις βάρος της Γαλλίας. Ήδη οι Γάλλοι ζητούσι να έπανέλθωσιν έν τή σφαιρί τούτθ διά των παραλλών της Άφρικης, τά όποια έντείνονται προς Νότον της Γαλλίας και να έξαναλωθώσιν άρ' ένός

μέσθ τών άτλαντικών ώκεανών, εις άλλου δέ προς τόν Νείλον. Ένταύθα όμως τά συμφέροντα αυτών συμπίπτουσι προς έκείνα της Γαλλίας, ήτις επί τούσιν χρόνον είχε παραμελήσει τήν κατάκτησιν της Τύνιδος, και ένκινούντες εις ίδή άπειλούμενην αυτήν τήν Σικελίαν διά τού Γαλλικού λιμένος της Βιζέτης. Διά τούτο έσκήθη ήδη να παρεμποδίσθ τήν προς τάς πρόσω πρόσωδον της Γαλλίας, και δι' μέγρης Τριπολιτιδος, άρπάξουσα αυτή τήν Τουρκικήν ταύτην έπαρχίαν παρ' των Τούρκων.

Οι λεγόμενοι «Εθνάδελφοι Λατίνου» δέν είνε κατά βάθος έν τη Μεσογείω ή οί πλέον τραχείς ένταγωνισται και ή άντιζήλια αυτή σήμερον έπιτέχνως συγκαλυφθείσα δύνανται έν έκαστη στιγμή να έμφανισθί έν νέου.

Όσον άφορ' τήν Άγγλίαν διά τήν έν Αίγύπτω, θέσιν αυτής ή Τουρκική κυριαρχία έν Τριπολιτιδι ήδύνατο να ή εύχαριστιότερα εις τούς Άγγλους έμ' όσον ή Τουρκία δέν ήτο σσιατικώς ισχυρά. Έάν ήδη πριν ή ή Τουρκία συμπληρώσθ τούς κατά έθρον και θέλασαν εξουσιασμούς αυτης, μία άδύναμις Εύρωπαϊκή, έπρόκειτο να καταλάβη τήν Τριπολιτιδα, ή Γαλλία ως έδωκενέτερα των άλλων, ήθελεν ελθαι προσφρόντερος γείτων διά τούς Άγγλους ή ή Γαλλία ής ή όστέρμειν αύτούσα ισχύς, θά ήδύνατο να μή σέβασθί τά μεθόρια της Αίγύπτου.

Έν τέλει δέν πρέπει να λησμενώμεν ότι και αύται οι «Ηνωμένοι Πολίται» της Βορείου Αμερικής πλέον ή έπας έρριψαν τά βλέμματα αυτών επί της Μεσογείας διά να εύρωσιν αύθις σημείον τή έρείσματος. Η Κυρναϊκή ή ήτο έντείν ητις προσέκλεισε τήν έμμεν προς τήν Αίγύπτω. Δέν είνε λοιπόν άδύνατον ίνα έμ της παραλλας ταύτης προκύψωσιν νέωτεροι έκπληξίς, έάν ληφθί ύπ' όφιν ότι τελευταίως Αμερικανικό πλοίον έκαμνι τήν έπιθεώρησιν τού λιμένος της Δέρνας.

Χωρούντες μετά τούτο μακρότερον, προς τά έσχατα της Άνατολικής Μεσογείας, άνευρισκομεν ότι ή Γαλλία άπ' αείων ήδη έκπολύον ήδύν πολιτικήν έν Συρία καταδραπήσασα αυτόθι και μεγάλα κεφάλαια διά τήν κατασκευήν σιδηροδρόμων και λιμένων. Έάν έντεύθεν ή Τουρκία καταδικασθί άνάγκας να διεκδικήσθ τήν Τριπολιτιδα και να άντιστη τελεσφόρως κατά της Γαλλίας, δέν θά βραδύνθ να έδω θιθέμενον επί τού τάπητος καί ή ζήτημα Συρίας και μετ' αυτό τας Άγγλικάς προσπαθείας προς προαρήσιν της Αίγύπτου και σύνδεσιν αυτής μετά των Ίνδιων μέσθ της Αραβίας, της Μεσοποταμίας και της μεσημβρινής Περσίας, όπως έγείρθ ούτω ισχυρόν περίφραγμα κατά τού σιδηροδρόμου της Βαγδάτης.

Η Ρωσία από μακρού χρόνον ζητεί έξόδον έν της Μαύρης Θαλάσσης προς τόν Αίγαίον πέλαγος, ή Βουλγαρία όνειροπολεί μεγέθυνσιν των όρίων αυτης διαπανάς της Τουρκίας, και ή Γαλλία δέν αίρει ποτέ τούς έμφυλμούς εις των άνατολικών παραλλών τού Α' άδριατικού. Προσθετόν άκόμη τας Έλληνικάς έλπίδας και καθόλου τήν έπιθυμίαν της Άγγλιας τού να έδραίωσθ τήν θέσιν αυτής έν τη Μεσογείω, άπό τού Γιβραλτάρ μέχρι της Κύπρου, και θά κατανοηθί ό μέγας άγών, εις άγών όλων καθ' όλων, όστις άπειλεί τήν λεκάνην της Μεσογείας εύθως ως γίνθ έναρσί, των διαφόρων πολιτικών άναγωνισμών.

Υπολείπεται ήδη ή Γερμανία.

Άλλά περί αυτής είπομεν ήδη ότι είνε ή μόνη άδύναμις ήτις διεκλήρυσθ και διακηρύττει επί τού σημείου τούτθ τήν άδιαφορίαν αυτής. Ούχ ήττον δέν θά είνε άδιαφορον εις τήν Γερμανίαν ίνα γνωρίσθ εις τένων χειρών θά εύρίσκωνται οι λιμένες της Γένοβας, της Ταργόστης, της Εβενόσιας και τού Μουσώμε, και μετάξ τίνων τας χείρας θά εύρεθώσι τά διάμεσα διαστήματα μεταξύ της Κεντρικής Εύρώπης και της Δυτικής Άσίας. Τούτο δέ ούχί διότι ή

Γερμανία έχει πολιτικές βλέψεις έν τη Μεσογείω άλλα διότι συνδεμένη ούσα διά ζωτικώτατων συμφερόντων μετά των ειρημένων Μεσογειακών Δυνάμεων δέν θά δύνηθθ να μείνθ άπαθής πρό των γεγονότων τά όποια θά έξελεχθώσιν έν τη λεκάνη της Μεσογείας.

Τούττον τό άρθρον τού «Όσμάνιερ Λύβν» τήν βρύχτητα και τήν σημασίαν τού όποιου εύθως έν πρώτης όφειας δύνανται τις να ίδθ.

Η ΤΡΙΠΟΛΙΤΙΣ ΥΠΟ M. DEMALTHUISIEUX

Εις αναρχόμεθα εις τήν χώραν τού Ιταλοτουρκικού πολέμου ήν ό Ίσλαμικός φαίνεται ότι θά ποτίσθ δι' αίματος πολλών πιστών και άπιστών πριν καταλήθ αυτήν εις χείρας ήρωαϊκάς και άκαταλήθ αυτής βαρβαρότητος και της συνεχούς αδιόλητος.

Οι ήμέτεροι άναγνώσται ένδιαφέρονται βεβαίως να γνωρίσωσιν τήν χώραν ταύτην έν τη έννοσθή αυτής καταστάσει ως όλόν τε λεπτομερώς ίνα βραδύτερον έκτιμήσωσι τό συντελεσθέν έκείνόν έν αυτή έκπολιτιστικήν έργον υπό των άδελφών Ιταλών.

Ο γαλήνης έξερσητής της Τριπολιτιδος κ. De Malthuisieulx παρέχει πιστήν και άνθηρόν περιγραφήν της χώρας ήν παραλαβάνομεν από γαλλικού περιοδικού.

Ενεσφρησμένη μετάξ Αίγύπτου και Τύνιδος ή Τριπολιτις πολιτικώς είνε ό μόνος άνοικτός λιμήν εις μουσουλμανικάς φιλοδοξίας επί της Μεσογείας. Οι Τούρκοι τήν κατοχήν τού νο, ού τούτου θεωρούσιν ως τόν ζωτικόν δεσμόν της θρησκευτικής ήγεμονίας αυτών έμ' άπείρας της ένδοτέρας Αφρικης.

Έντούτοις ή Τριπολιτις είνε ή πενσεσάτη χώρα τού κόσμου. Διέδρομόν αυτήν κατά πάσαν διεσπώνον από τής θαλάσσης μέχρι τού Φέταν, και γενικώς μοι έφάνθ ότι περιεπλανώμεν επί κόσμου σσηνιανού.

Ότι είνε δυνατή βελτίωσις της έρήμης ταύτης εις τίνα μέρη ήτις έννοσθί προς τήν βλάστησιν, είνε άναμφισβήτητον, άλλα τούτο είνε δυνατόν μόνον επί μικράς, σχετικώς έκτάσεως αναλόγθ της καθόλου έπιφανείας της χώρας.

Εμπορικώς, όμως, ή Τριπολιτις υπήρξεν έν παντί καιρό τή μάλιστα σημαντική διεξόδος τού Σουδάν προς τήν Μεσογείαν, διότι ή κόλπωσις τών Συρτών, όπου παραινείται κλιμακηθ έν οι λιμένες αυτης, συντομώσθ τήν πορείαν των καραβανίων κατά τετρακόσια μίλια.

Η Γαλλία, μετά τας άπογοητεύσεις αυτής έν Τύνιδι και έν Αβρυνίτθ δέν έπαυσε διεκδικούσα τήν Κυρναϊκήν και τήν Τριπολιτιδα, όπου δύναται να στήρξθ τήν έμπορικήν αυτής έκπορην διά τού σουδανικού έμπορίου και τήν θαλασσίαν έκπορην διά της κατοχής τού θαυμασίου όρημου της Βόμβας, έν Κυρναϊκή. Θά εύρθ ήδη χώραν προπαρεσκευασμένην εις τήν έκπορην ταύτην διά της Γαλλικής γλώσσης ήν λαλούσι γενικώς επί πάντων τήν παραλλαν και διά των καθις δρυμάτων άτινα από δεκαετίας ήδη προσαπάθηθ να έγκαταστήσθ.

Πιστεύεται γενικώς ότι ή Τριπολιτις άποτελεί άμεσον έπέκτασιν της Σιγίας. Τούτο είνε μεγάλη πλάνη. Είς έκαστό χιλιόμετρο από της χθαμαλής χώρας της μεσογειακής παραλλας ύψοται κατάκόρυφος άγανής πετρώδης όροπέδιον, όστερ διατρέχουσι τά καραβάνια λαν έπισπώσθ, άκολουθούσθ κα άπ' αείων κακαράγμένα ίχνη.

Η άμμόδης φιλιά δι' ής άνέχε-

ται τις εις τό δρυπέδιον τούτο ούδέποτε έσχε ούδέ δύναται ποτε να έχθ έμνη άρτιά, καλλιεργίας κριθής κατ' τας λεκάνας. Έν τη ζώνη ταύτη, ήν οι Ιθαγείς καλούσι Δερφάρα, αι όσσεις πύσαι έκτείνονται επί της παραλλας, όπου δύο μόνον κολπώσις της Τριπολιτις και τού Κόμης παρέχουσιν καταφύγιον εις τά πλοία, καταφύγιον άσθενές, άλλως τε. Αμ' ός πνεύσωσιν οι καταφύγιοι άμμου άνεμοι ζοφοποι τήν άτμόσφαιραν ή ο κλόδων συνταρξή τήν θάλασσαν, τά έξ Εβρώπης πλοία έπιστρέφουσι χωρίς ν' άποβιβίσωσιν έπιβάται; και φορτίον.

Όσον άφορ' τήν άλυσιν των όσσεων ήτις έκτείνονται επί της παραλλας, είνε αυτή πολύ διασκεομένη και ό ταξιδιωτής καταλείπον ένα των κήπων τούτων τούτων άφελθθ να διαδρομή άνεμόσφονας και έκτεφλωτικούς άνεμόσφονας, μέχρι ού δύνηθθ να έπαναπαύσθ τό βέλεμνόν του επί νέων φουινικών. Αι όίσεις αυται αληθώς είνε αι καλλίσται έν τή κόσμω. Τό βλέμμα ήδονικώς περιφέρεται άνά τούς κυματίζοντας άγρούς, τής κριθής και επί των φυλλωμάτων των όπωροφόρων δένδρων, άτινα πάλιν καλυπτονται υπό των κομψών σιαδίων των φουινών. Έν τή όργθ τούτθ όποικιασματοί κινούσθ τα περιγυράματα των γυναικών, περιβεβλημένων ως Παργαία τά έπιμήκη κυνά Ιμαία των κούτσουιν επί τας αόλικας ένα σπυλλέξου τό διά νορίων άντιλούμενον ύδαρ και ούδέν είνε χαριώτερον τού να βλέψη τις αυτάς φερούσας επί των ώμων τας όδριας εξοφωμένες υπό των σταγόνων της δρόσου.

Υπό τήν σκίασην κατά τού ήλιου, τά φυτά και οι όάμοι περιβάλλονται χρώμα τούσούτον πράσινον όστε νομίζε τις αύτό τεχνητόν. Καθ' έκαστοντάξ τά φρέατα έκχέουσιν εις τούς λαχανοκήπους τό ύπόγειον ύδαρ άναλυσιν έντός άσπών. Η άδιάλειπτος έργασία παρέχει ούτω τήν άφθόνιαν και συγκεντρωτήν τινος άραβικής οίκογενείας κατά πυρήνος έγκατεστημένης μονίμως έν Ζουίρα, Ζανιχ, Ζενζούρ, Μαντούσα, Ταζουρζ, Ζλίττεν και Μισράτα.

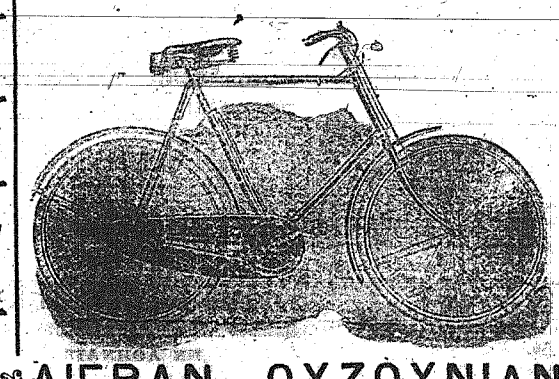
Πέρα των κέντρων τούτων δέν βλέπει τις ψυχρή ζώσαν επί των παραλλών έκτός της Τριπολιτις.

Ο μέγας λιμήν μετά των στενωπών αυτώ δδών αίνετες βοήθουσιν περιπατητών μετά βουρνούσων και καμήλων καταφόρων, και πολυχρόμων άποικιακών, συνταρδασται τήν ήμμερην ίνα μεταπέσθ πάλιν τήν κύστα αλφινώσθ εις βωθειαν σιγήν κατά τό έσπερινόν λυκόφως. Η άρχαία αυτή έστία της βαρβαρικής πειρατείας άπ' έμ' τό όνομα «Εθνογραφικόν μουσείον έν ύπαίθρω», όπερ έδωκεν εις αυτήν ό Νάχιγγαλ. Ο βραδυκίνητος Αραβ διαγκνίζεσθ προς τόν δρυμνικόν Βερβερίνον, ό Ίουδαίος μετά της πολυχρόμων περιβολής του συμμίνυται μετά τού Μεταίτου, ό γυμνογόνατος Τούρκος συγκρούσθ, προς τόν ήμνυμον νιγρίτην.

Οι έκπρόσωποι της μαύρης φυλής, όστινες φθίνουσιν έκεί, άνήκουσιν εις όλους τούς τύπους τού Σουδάν από τού Τόλφοφ σενεγαλαίου μέχρι τού Σηλλούτ του άνω Νείλου. Τό έλατόχρον δέρμα των έκέρμει άνταγείας χαλκοχρόνους αίνετες διασπώσθ έν τός τού Σουκ διά μέσου των ρογγών των σανίδων. Τά μεγάλα ταύτα παιδια άτινα έταξίδευσαν μεθ' όλης της κινήτης περιουσίας αυτών, αλσθάνονται δυσφορίαν έντός των περιεσφιγμένων οίκων υπό των παχών τεχνών της πόλεως και πηγνύουσιν έν τή ύπαίθρω κοινωνικάς καλύβας όκως έν τή μεμακρυσμένη πατρίδι των όπου θά σπεύσωσι να έπανέλθωσιν.

(άκολουθεί)

ΠΟΔΗΛΑΤΑ

ΠΟΔΗΛΑΤΑ

ΔΙΓΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΡΟΥ)

ΑΠΟ 2 ηδη ετών προμηθεύω ποδηλάτα των εν Άγγλία Έργαστασών

RALEIGH & HUMBER

με μηνιαίας δόσεις και εύρίσχομαι εις τήν λίαν εύάριστον θέσιν να βεβαιώσθ διά της πολυετή μου πελατείας μου ότι ταύτα είνε τα άριστα πάντων.

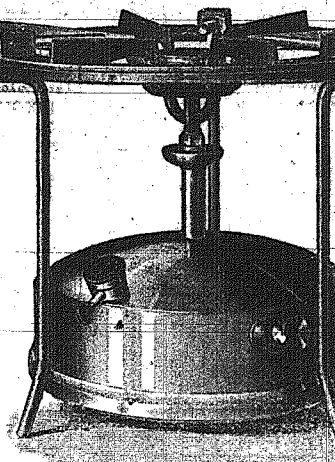
Ταύτα ποδηλάτα προμηθεύω άντι τιμή: από 12 σελινίων μέχρι 13 λιν. και 10 σελ. με έβδομαδιαίας δόσεις 2 σελ.

Μεταχειρισμένα ποδηλάτα προμηθεύω με έβδομαδιαίας δόσεις 1—1 1/2 σελ.

Οι κατοικοίνοις εις χωρία ή άλλας πόλεις εύνοσθ να όρίσωσιν άντιπροσώπους έν Λευκωσί.

Έν τή ήμετέρω Κεταστήματι πωλούνται ώσούτως ΠΥΡΑΥΝΑ πετρελαίου διά πεπιεσμένου άέρος δι' εικονομικωτάτην οίκιακήν χρήσιν. Παρέχονται με έβδομαδιαίας δόσεις ένός σελ. και έπι διορθώνται δωρεάν επί έξ μήνας έκαστο, δέ άγοραστής δύναται να έπιστρέψθ τό πύραυον μετά τήν χρήσιν ένός μηνός λαν δέν ήθελε φανθ αύτθ άρεστόν.

Γίμαι από 8—12 σελ. έκαστον.

Διατελώ κτλ.

ΔΙΓΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΟ 1892

Κ. Σ. ΝΑΤΑΡ & ΣΑ

Δαμνόμεν τήν τιμήν ή ύπο φανόμενοι να γινώσκωμεν προς τό Σ. Κοινόν δι' από της 1/14 7βριου Ε. Ε. Ιδρύσασθ συνεταιρικόν Φαρμακείον υπό τήν άνωθί έπωνυμίαν κείμενον έν τή άγορ' Φατερωμένης και έναντι τού σιαθμού των Αδριακικών.

Τό Φαρμακείον ήμμεν έκπολιτιστικήν έξαιρέτως διά πλουσιωτάτης και ποικιλωτάτης συλλογής των νεωστέρων φαρμάκων έκ των διασημωτέρων έργαστασών της Εύρώπης (Άγγλικών Burbridge & Co, Burroughs Welleome & Co, Γαλλικών Cruet, Pharmacie Centrale κ. ά) έκτελείται ό έν αδιφ' ήδου λατρική συνταγή άποδίδου έκ των έξοιζιμων κ.κ. λιγρόν.

Προς εύκόλιν των άείων πελατών μας, θά ύπάρξθ παρόρθημα τού Φαρμακείου ήμμεν έν τή κατά τήν μεγάλην δόδον ούκια τού έέροφ των συνταγών τού κ. Κ. Σ. Νάταρ (ούκια κ. Σιασθ Μιχαλοπούλου έπιπολιτοει) ένθα θά έκτελθται μόνον έν καιρόν νυκτός πάσα λατρική συνταγή άνευ υπερεμψέσεως των φαρμάκων.

Τής συνεταιρικής έπωνυμίας θά πωδώνται χροθιν άμφοτέροι οι συνεταιριοί.

Τακτικώς έν τή Φαρμακείω λατρός θά είνε ό κ. Ν. Γ. Ίακω βίδης, δν δύνανται να ζητώσι και έκ τού Φαρμακείου οι έχοντες άνάγκην των ύπηρεσιών αυτώ.

Διατελούμεν μετά τιμής

Κ. Σ. Νάταρ

Ίωάν. Γ. Έκκωβίδης.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ή κατά τήν συνουσίαν Άγ. Ίωάνου παρ' τήν Άρχιεπισκοπήν Ισόγειος ούκια τού κ. Κ. Μαπαδοβονιώτη περιέχουσα πέντε δωμάτια, καλλάριον, μαγειρείον, πλυντήριον, ήλακόν και τό άναγκασιν προς χροθιν και πόνιν ύδαρ.

Πληροφορία παρ' τή κ. Σταύρην Χ. Μεσσαρίτη.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Δαμνόμεν τήν τιμήν να καταστήσθ γκαρσιν προς τό έξέλε. Κοινόν δι' ήν ότα καταστήσθ έμπορικόν δι' ίδιον όλας λογαριασμούς μου έν τή άγορ' Μουμτζήζων παρ' ούκιάς Καποδάρδων έν ή ή άείων πελατεί. Θά εύρίσθ πλουσίαν πάντοτε συλλογήν μαγειρίων και νυμμάτων και άναγκασιν τινός και τιμάν και περσόνων έπηρεσιών.

Έν Λευκωσί τή 12 Οκτωβριου 1921

Διατελώ κτλ.

Καρ. Κ. Κόσας.

ΝΩΠΟΣ

ΑΝΤΙΔΟΦΕΡΙΤΙΚΟΣ ΟΡΡΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

“ΔΑΛΑΜΙΣ”

ΤΟΥ κ. Σ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ ΕΙΣ ΒΑΡΩΣΙΑ

Κυμνείται κυν δαμνέσθμεν άναγνωσται

Η λατρική και υφάδας θεμελίω ή θανατηφόρος άλυσιν νόσων ή άπαισιον χροσως τού όρημν τούτον ή ποχρωτήτατος και ιδιωτικής άπαισιον άποκωσιν αυτών άμν τή διαγνώσει, όσον ήποτε άμφιβολός και είνε αυτή. Πωλείται επί τιμή συγκαταβάτικη.

ΣΜΗΡΙΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σίτος τό κοίλον γρ. 44—46

Κριθή ” 20—22

Βρώμη ” 13 14

Όροβός ” 36—38

Ανισον ή όκα ” 5

Λινόςπορος ” 3 1/2

Κουκία έπρ ” 1 1/2—2

Σταφ. μαύροι ” 2—2 1/2

” βρασται ” 2 1/2

Γεώμηλα ” παρ. 40—50

Κρόμμηνα ” 20—25

Έλαιο έν-όπια ή λίττα γρ. 9—20

Βάμβαξ ” 23—24

Μαλλία ” 180—200

Κουμανδάρια ” 220—250

Ρακή σούμα 20 β. όκα ” 3

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Όρουζά ό σάκκος ” 250

Σάκχαρος ” 460

Σάπων έλληνικός ή όκα ” 8

Τούτοις Λευκωσίαν Ε.Κ. Πετρίδου και Σιας.